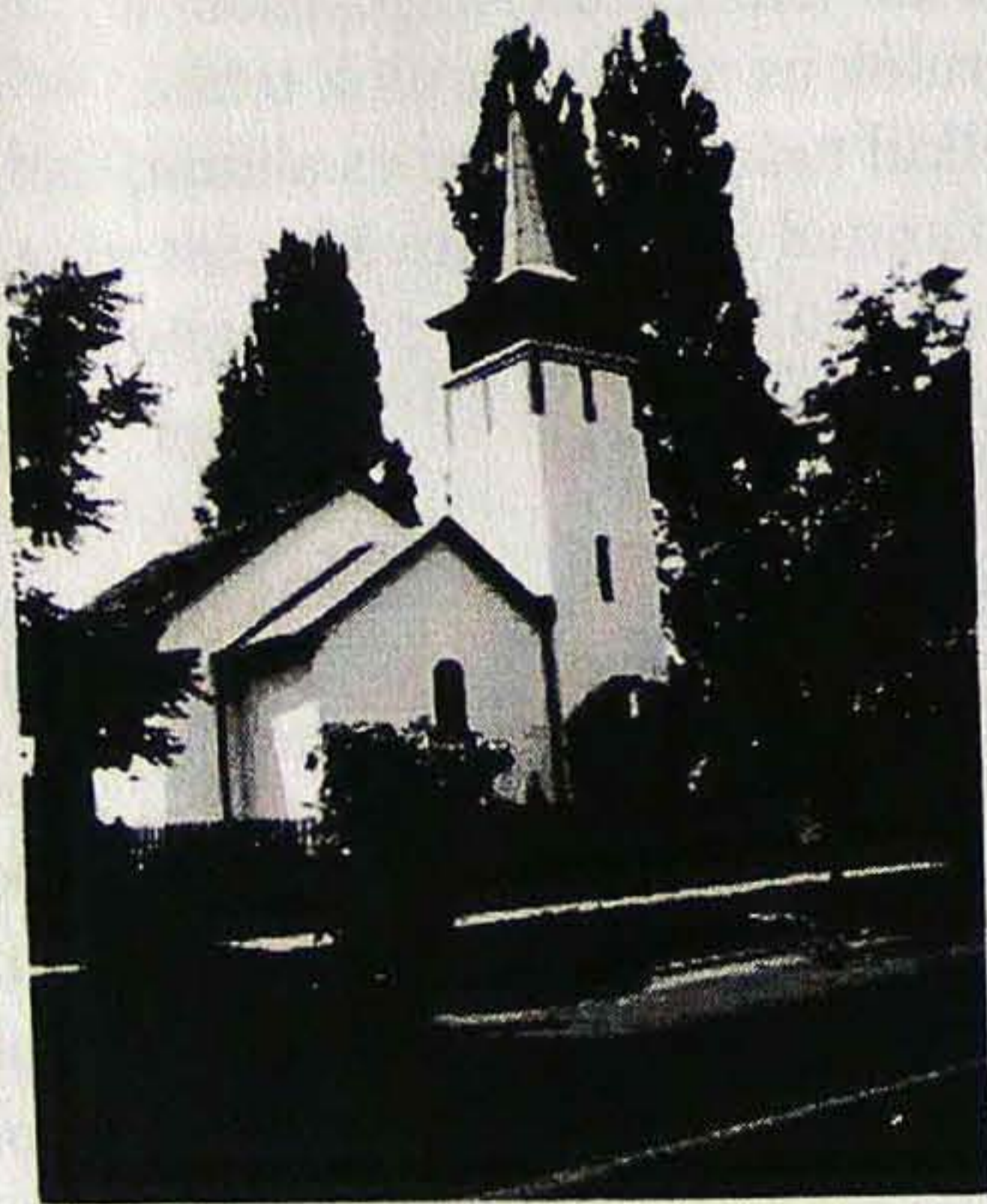

szám: 10 / 2007

Napraforgó

A Pestszentlőrinci Unitárius
Gyülekezet Karácsonyi Kiadványa
I. évfolyam 1. szám

2006. december 24.

Én csak kis fatornyú templom vagyok,
Nem csúcsíves dóm, égbeszökkenő,
A szellemóriások fénye rámragyog,
De szikra szunnyad bennem is: Erő.

S bár irigykedve holtig bámulom
A dómok súlyos, drága titkait,
Az én szívem is álmok temploma
És Isten minden templomban lakik.

Reményik Sándor: Templomok

Istentől áldott Békés Karácsonyt és Boldog Új Esztendőt!

Dr. Gyökössy Endre

**BOLDOGSÁGMONDÁSOK AZ ISTENI
BOLDOGSÁGMONDÁSOK MARGÓJÁN**

(Máté evangéliuma 5. rész 1-12 verseihez)

BOLDOGOK, akik tudják, miért élnek, mert akkor azt is megtudják majd, hogyan éljenek.

BOLDOGOK, akik összhangban vannak önmagukkal, mert nem kell szüntelen azt tenniük, amit mindenki tesz.

BOLDOGOK, akik csodálkoznak ott is, ahol mások közömbösek, mert öröm lesz az életük.

BOLDOGOK, akik tudják, hogy másoknak is lehet igaza, mert békesség lesz körülöttük.

BOLDOGOK, akik nevetni tudnak önmagukon, mert nem lesz vége szórakozásuknak.

BOLDOGOK, akik meg tudják különböztetni a hegyet a vakondtúrástól, mert sok zavartól kímélik meg magukat.

BOLDOGOK, akik észreveszik egy diófában a bölcsőt, az asztalt és a koporsót, és mindháromban a diófát, mert nemcsak néznek, hanem látnak is.

BOLDOGOK, akik lenni is tudnak, nemcsak tenni, mert megcsendül a csendjük, és titkok tudóivá válnak. Leborulók és nem kiborulók többé.

BOLDOGOK, akik mentség keresése nélkül tudnak pihenni és aludni, mert mosolyogva ébrednek fel és örömmel indulnak útjukra.

BOLDOGOK, akik tudnak elhallgatni és meghallgatni, mert sok barátot kapnak ajándékba, és nem lesznek magányosak.

BOLDOGOK, akik nem veszik túl komolyan önmagukat, mert környezetük megbecsüli őket.

BOLDOGOK, akik figyelnek mások hívására, anélkül, hogy nélkülözhetetlennek hinnék magukat, mert ők az öröm magvetői.

BOLDOGOK, akik komolyan tudják venni a kis dolgokat és békésen a nagy eseményeket, mert messzire jutnak az életben.

BOLDOGOK, akik megbecsülik a mosolyt és elfelejtik a fintort, mert útjuk napfényes lesz.

BOLDOGOK, akik jóindulattal értelmezik mások botlásait, akkor is, ha naivnak tartják őket, mert ez a szeretet ára.

BOLDOGOK, akik gondolkodnak, mielőtt cselekednének, és imádkoznak, mielőtt gondolkodnának, mert kevesebb csalódás éri őket.

BOLDOGOK, akik el tudnak hallgatni, ha szavukba vágnak, ha megbántják őket, és szelíden szólnak, mert Jézus nyomában járnak.

BOLDOGOK, akik mindebből meg is tudnak valósítani valamit, mert életesebb lesz az életük.

„Amikor beszállt a hajóba, követték őt a tanítványai.
 És íme nagy vihar támadt a tengeren, úgyhogy a hajót elborították a hullámok.
 Ő pedig aludt. Tanítványai odamentek hozzá, felébresztették, és ezt mondták:
 "Uram, ments meg minket elveszünk!" De ő így szólt hozzájuk: "Mit féltek, ti kicsiny hitűek?"
 Majd felkelt, ráparancsolt a szelekre és a tengerre, és nagy csend lett."
 Mt 8,23–26

Köszöntő

Kedves olvasó!

Régi igazság, hogy a csodák mindig csendben történnek. A csend fontos része életünknek. Illetve csak fontos része lehetne, ha az állandó motorzúgástól, telefoncsörgéstől, faxgépek sípolásától lármás világunkból nem űnne el lassan teljesen.

Ma már egyre ritkábbak a csendes pillantok életünkben, egyre szokatlanabbak, ezért néha meg is rémülünk, ha az egyetlen hallható hang saját szívünk dobogása, egy kutya ugatása, vagy egy távolban elsuhanó autó zúgása. Már nehéz élvezni a csend hangjait. Nem vagyunk képesek befogadni, kitérni magunkat előtte. Nehéz lecsendesíteni a napi teendőkől százfelé cikázó gondolatainkat, nyugalmat teremteni zaklatott érzelmeink között. Pedig a csend erőt és nyugalmat ad, mert hallhatóvá teszi Isten szavát. Istenét, akitől az a segítség jön, amely békét teremthet lelkünkben. Istenét, akitől választ kaphatunk, és akinél megoldást találhatunk mindazokra a kérdésekre, amelyek gyötrik és kínozzák lelkünket, amelyek a hangoskodás utáni vágyat okozzák. Ő utat mutat nekünk, hogy a látszólagos csendből erőt és bátorságot merítve járassuk mi is saját utunkat. Félelmeinktől, szorongásaink terhétől megszabadulva lelkesen és bátran tanúbizonyságot téve életünk

minden mozzanatával Róla. Mert a csendben megszülethet a csoda.

A csodákra pedig szükségünk van, talán jobban, mint valaha, hogy meghallhassuk Istenünk biztató, békét teremtő szavát.

Ezeknek a pillanatoknak átéléséhez kívánunk segítséget nyújtani ezzel a kis újsággal, amit

nagyon nagy szeretettel készítettünk. Reméljük, örömet szerzünk a benne található töprengésre készítő írásokkal éppenúgy, mint a Pestszentlőrinci Unitárius Egyházközség életét bemutatókkal. Hiszen lapjain meg elevenednek mindazok az események, történések, amelyeket

együtt élhettünk meg a 2006-os esztendőben. Olvashatunk benne gyülekezetünk múltjáról éppenúgy, mint a jövő felé mutató jelenünkről. Kihívások, nehézségek, megoldandó feladatok egyaránt részesei voltak évünknek, de mi megpróbáltunk Isten felé fordulva, belőle újra és újra erőre kapva megfelelni ezeknek, NAPRAFORGÓKÉNT mindig Őt követve. Mert ez a mi feladatunk virág-életünkben, a nap felé fordulni, és úgy maradni arccal a fény irányába, abban a biztos tudatban, hogy a fény forrása örökre megmarad.

Szerkesztők

"Bízzál az Úrban teljes szívből,
és ne a magad eszére támaszkodj!
Minden utadon gondolj rá,
és Ő egyengetni fogja ösvényeidet!"
Péld 3,5-6

Gyülekezeti életünk, 2006-os szirmok

Az évvége felé közeledve minden ember valamiféle leltárt készít, arról, hogyan sikerült az elmúlt időszak. Mi az, amit elért kitűzött céljaidból, mit valósított meg a rá váró feladatokból. Ez alkalomból, mint a gyülekezet lelkésze próbálom röviden számba venni, mindazt, amit Isten segítségével ez az esztendő hozott a Pestszentlőrinci gyülekezet számára.

Az elmúlt év felújítási munkái után csak reménykedhettünk abban, hogy az idén konyhánkat is sikerül újjávarázsolni. Most a visszatekintés idején már olyan természetességgel tudjuk kimondani: ez is elkészült. Persze jó, ha tudatában vagyunk annak, hogy a természetesnek látszó történések mögött, mindig Isten maga húzódik meg, ezért Pál apostol felhívását követve: "Mindenkor mindenért hálát adjatok!" (Ef 5,20) érzéssel a szívünkben gondoljunk vissza gyülekezetünk elmúlt évi legnagyobb eseményére.

Bár kétségkívül leglátványosabb eredményünk a konyhánk teljes megújulása volt, mégis amiért igazán hálásak lehetünk, hogy szép számmal adattak 2006-ban is olyan lelki alkalomok, ahol használhattuk megszépült templomunkat és gyülekezeti termünket. Istentiszteleteink, gyermek-istentiszteleteink, szeretetvendégségeink, erdélyi települési találkozók, kiállításunk nélkül feleslegessé válna a sok külső csinosítgatás. Hiszen legyen bármilyen szép is, de

szomorú és semmit sem érő az a ház, amelynek nincsenek lakói, akik szívesen töltik ott idejüket. Akik jól ismerik a helyiségek zeg-zugait, szívesen pihennek falai között, mert ott bent erőre kapnak, újra meg újra feltöltekeznek, tudják, mindig találhatnak ott valakit, aki meghallgatja őket. Ezért áldásos minden olyan alkalom, amely lehetőséget kínál arra, hogy megtapasztalhassuk ezt az érzést, Isten és a közösség megtartó erejét.

Az idei év legkiemelkedőbb eseménye a június 4-én tartott ünnepi istentisztelet volt, ahol templomunk fennállásának 70 éves évfordulóját ünnepelhettük. Hajdan hihetetlen akarás, lelkesedés és példás összefogás során épült meg templomunk. A közösség minden tagja hozzájárult ahhoz, hogy Isten dicsőségét hirdethesse

ez a számunkra is oly fontos hajlék. Csodálatra méltó elődeink hite és kitartása, ahogy tégláról-téglára küzdöttek, de a legnehezebb pillanatokban is tudták, hogy "Akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a sasok, futnak, és nem lankadnak el, és járnak, és nem fáradnak el." (Ézs 40,31) Így építettek egyszerre két templomot. Az ég felé emelkedő épületet, amely hajléka az imádságoknak és egy „lelki épületet is, amely belül lakozik a falak között, és élettel tölti meg, áldozatkész és alázatos emberi élettel az Istenházát, és a templom falain kívül is egységbe fogja a híveket". (Pethő István)

2006 februárjában emlékeztünk Bartók Béla, a nagy magyar zenetudós, születésének 125. évfordulójára, aki 1916-ban tért unitárius hitre. Ez alkalomból emlék istentiszteletet tartottunk, ahol a szószéki szolgálatot Szent-Iváni Ilona lelkésznő, a Dávid Ferenc Egylet elnöke látta el.

A lelki gazdagodás mellett a találkozás áldott lehetőségei voltak az erdélyi településtalálkozók. Már több mint két éve hívjuk Erdély valamely falujából, városából elszármazott, ma Magyarországon élő unitárius testvéreinket templomunkba. Az idén a homoródalmási és brassói származású testvéreinkkel imádkozhattunk együtt. Nagy örömünkre szolgált, hogy mindkét gyülekezet hajdani és jelenlegi lelkésze elfogadta meghívásunkat, és szolgálataikkal tették még feledhetetlenebbé az együttlétet. Az Erdélyből hozott Úrvacsorai jegyek, a kenyér és a bor az otthon üzenetét idézte. Köszönet ezért Bencző Dénes, Csete Árpád és Máthé Sándor tiszteletes uraknak, hogy beszámoltak gyülekezetük életéről, szolgálatukról. Hogy megismerhettük örömeiket, nehézségeiket, erősítettük egymást és tanultunk egymástól. Ezek a találkozások a gyülekezetépítés szempontjából is létfontosságúak, hiszen sok testvérünknek ez az első lehetősége, hogy kapcsolatba kerüljön itthoni unitárius gyülekezettel.

Az őszi kiemelkedő eseménye volt, az immár másodízben megrendezésre került Magyarországi Unitáriusok találkozója, amely az idén az 1956-os forradalomra való emlékezés jegyében zajlott. A szervezésben nagyon sok segítséget kaptunk lelkes emberektől. Ilyen alkalmakkor különösen összekovácsolódik gyülekezetünk, kiveszi részét a munkából, ki-ki tehetsége, ideje szerint.

Az ország minden tájáról, gyülekezetéből érkeztek vendégeink. Sokan a hosszú utat is vállalták azért, hogy velünk lehessenek.

Még két szeretetvendégségünk volt, amelyek emlékezetesek maradnak. Dr. Petrovai Lászlóné Lócsei Erzsébet a kézimunka szerepéről tartott előadást életünkben, életmódunk alakításában. Bánó Attila pedig nálunk is bemutatta A Magyar titkok nyomában című könyvét.

Mindig nagy örömet jelentenek a gyermekeknek rendezett külön alkalmak. Így az idén is folytattuk a gyermek-istentiszteleteket, illetve előtte a kézműves foglalkozásokat, ahol a rizsbabától, a farsangi állarcokon át, a magképekig mindenféle dolgot készítettek a kis kezek. Amennyire mókásra sikeredett a farsangi bál, olyan megható volt az Anyáknapi ünnepség, ahol versekkel, énekekkel köszöntötték az édesanyákat, nagymamákat. Az idén is sokan vettek részt táborainkban. Júliusban Magyararkúton, míg augusztusban, Erdélyben töltött el hosszabb időt csapatunk.

Örömteli az a tény is, hogy gyülekezetünk egyre több alkalommal vesz részt kerületi rendezvényeken. Mára már elmondhatjuk, hogy állandó résztvevői vagyunk a Havanna napok rendezvénysorozatának, ahol az idén Márk Attila erdélyi előadóművész megzenésített versekből álló József Attila műsorát mutatta be. Részt vettünk olyan ökumenikus rendezvényeken, mint a Kossuth téren található második világháborús emlékmű felavatásán, a Halottaknapra kegyeleti megemlékezésen, vagy a 100 éves Pestszentimrei baptista gyülekezet ünnepi istentiszteletén. Erőnkhez mérten próbálunk szociális munkát is végezni. Az idén a rendszeressé vált ruha-gyűjtési akciónk mellett, könyveket és Horváth Enikő presbiterünk segítségével 21 számítógépet

juttatunk el Erdélybe. Kétszer osztottunk meleg ételt arra rászorulóknak.

Természetesen az örömök mellett a mérlegkészítésnél szót kell ejtenünk gondjainkról is. Sajnos még mindig elég alacsony a rendezvény nélküli, vasárnapi isten-tiszteletek látogatottsága. Ezért külön szeretnék köszönetet mondani minden kedves testvérünknek, akik vasárnapról-vasárnapra ott ülnek a padosorokban, akik biztató szavaikkal, és mosolyaikkal, időről-időre erőt

csepegtetnek, az olykor elkeseredő, lelkészükbe. Isten segítségével a jövő évben sikerül megszólítani minél többeket, akik magukénak érzik közösségünket. Hiszen hívó életet nem jó egyedül élni. Egyenként sokkal gyengébbek vagyunk, másrészt egy közösség lehetőséget ad arra, hogy felelősséget érezzünk és gyakoroljunk mások felé, valamint arra, hogy legyenek körülöttünk olyanok, akik szeretetükkel vagy, ha kell szeretetteljes kritikájukkal, továbbsegítenek minket hitünk útján.

A 2006-os év sok kihívást, megoldandó feladatot tartogatott számunkra. De mivel voltak, akik mindig meghallották a kérő szót, így a terheket megoszthattuk és így csak fél tehernek éreztük őket, míg a sikeresen elvégzett feladat után érzett öröm is kétszeres lett.

Végezetül, hadd álljon itt a teljesség igénye nélkül, mind azoknak a neve, akiknek erőfeszítése nélkül nem zárhattunk volna ilyen évet. Köszönet presbitériumunk minden tagjának - Bácskai Ágnesnek, Giba Ferencnek, Gibáné Buzogány Csillának, Horváth Enikőnek, Kaszay

Emíliának, Kovács Leven-tének, Molnár Jánosnak, Tóthné Erdő Máriának, akik, legyen bár az takarítás, főzés, szervezés, tervezés, de mindig készen álltak a segítségre. Halász Istvánnak, aki lelkesen tudósít rendezvényeinkről, és csodálatos versekkel ajándékoz meg bennünket. Bodor Sándornak és családjának, akik nélkül sem a felújítás, sem a táborozásunk nem jöhetett volna létre. Elek Bertának és családjának, Horváthné Mátyás Anikónak, Horváth Ibolyának, Baki Andreának, Gálfalvi Attilának és a Kurilla családnak, akik

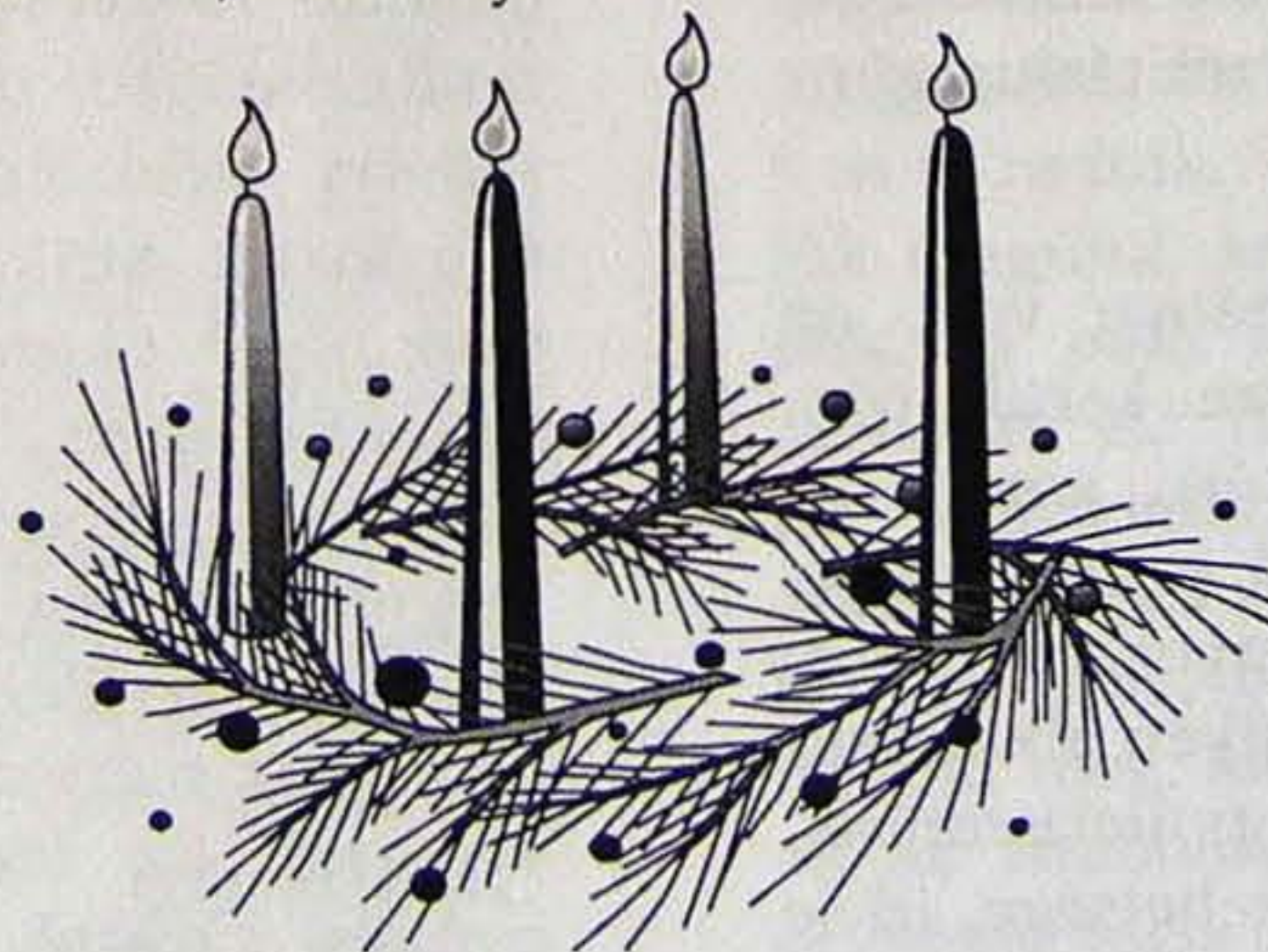

rendezvényeink során orozlánrészt vállaltak a vendéglátásban. Béres Annának, aki nélkül nem jöhetett volna létre sem a templomunk történetét bemutató kiállítás, sem, egyetlen egy táborozás sem. Fúzi Beatrixnek, Baki Lillának és Orbán Bulcsúnak, akik nélkül nem éreztük volna jól magunkat Magyarokúton. Bánó Miklósnak és családjának, Dr.

Petrovainé Lócsei Zsókanak, akinek jóvoltából megszépültek függönyeink, ablakaink. Sipos Emőke Villőnek, Ágoston Istvánnak és Schmidt Gábornak, akik nélkül ez az újság nem jött volna létre.

Beszámolómat az Isten iránt érzett hálaadással kezdtem, és ez álljon itt a végén ismét. Mert ha van gyümölcse gyülekezetünk életének, ha tart valamerre, ha növekedik, fejlődik akkor csak azért lehetséges, mert Isten áldása van rajta. Köszönet, mindenért Urunknak, hogy az elmúlt évben épülhettünk lélekben, gyarapodhattunk testiekben.

Szász Adrienne

Alkalmaink a 2006. esztendőben

Január 15.	Kézműves foglalkozás: <i>Rizsbaba figurák készítése</i> , Gyermek-istentisztelet
Január 22.	Közgyűlés
Január 28.	Gyülekezeti nap-teadélután, <i>Az áhítat után Dr Petrovai Lászlóné Lőcsei Erzsébet előadása: A kézimunka szerepéről életünkben, életmódunk alakításában</i> , Váradi Emese textiltervező iparművész selyemkendő kiállítása.
Február 5.	Bartók Béla emlék istentisztelet <i>Az istentiszteleten közreműködtek a XVIII. kerületi Dohnányi Ernő Zeneiskola tanulói, illetve a Vörösmarty Mihály Ének-Zene-Nyelvi tagozatos Általános Iskola és Gimnázium kamarakórusa Bartók Béla zeneművekkel.</i>
Február 19.	Kézműves foglalkozás: Farsangi álarc készítése, Gyermek-istentisztelet. Táncház, farsangi fánk sütés.
Február 25.	Gyülekezeti nap <i>Az áhítat után Bánó Attila mutatta be A magyar titkok nyomában című könyvét.</i>
Március 5.	Istentisztelet
Március 12.	Istentisztelet, presbiteri gyűlés
Március 19.	Kézműves foglalkozás: Húsvéti díszkészítés, Gyermek-istentisztelet.
Március 26.	Istentisztelet
Április 2.	Istentisztelet
Április 9.	Istentisztelet
Április 16.	Húsvéti ünnepi istentisztelet
Április 23.	Istentisztelet
Május 7.	Anyáknapi istentisztelet
Május 13.	Magyarkúti szabadtéri istentisztelet
Május 14.	Istentisztelet
Május 21.	Kézműves foglalkozás, Gyermek-istentisztelet
Május 28.	Konfirmáció

Június 4.	Pünkösdi ünnepi istentisztelet, 70 éves a Pestlőrinci Unitárius Templom
Június 11.	Presbiteri gyűlés
Június 18.	Kézműves foglalkozás, tanévzáró Gyermek-istentisztelet, kerti mulatság
Június	Konyhafelújítás
Július 17-23.	Magyarkút tábor
Augusztus 7-16.	Erdélyi Ifjúsági Tábor
Szeptember 3.	Istentisztelet, presbiteri gyűlés
Szeptember 10.	Istentisztelet, <i>Havanna napok keretében Márk Attila műsora József Attila megzenésített verseiből, ételosztás</i>
Szeptember 17.	Gyermek-istentisztelet, <i>Magyarkúti és Erdélyi táborosok találkozója, utána úti film vetítése, diavetítés, kiállítás, kürtöskalácssütés</i>
Szeptember 23.	Magyarkúti szabadtéri istentisztelet
Szeptember 24.	Őszi hálaadó istentisztelet úrvacsoraosztással
Október 7.	II. Magyarországi Unitárius találkozó
Október 13-15.	Ifjúsági vezető képző Magyarkúton
Október 15.	Kézműves foglalkozás: gyöngy állatok készítése, Gyermek-istentisztelet
Október 22.	Emlék istentisztelet az 1956-os forradalom 50 éves évfordulóján
November 17-19.	Adventi önismereti csendes napok Magyarkúton
November 19.	Kézműves foglalkozás: Magkép készítés, Gyermek-istentisztelet
November 26.	Brassóból elszármazottak találkozója
December 17.	Kézműves foglalkozás: Mézeskalácssütés, Gyermek-istentisztelet, Karácsonyfa ünnepély
December 25.	Karácsonyi istentisztelet úrvacsoraosztással
December 29.	Ételosztás hajléktalanoknak
December 31.	Óévbúcsúzó istentisztelet

Vers-szirom

A karácsony

A táj fagytól dermedten, mereven áll.
Valahonnan egy csengő hangja száll,
Angyalok serege száll a tájon át,
Hozzák szerető szívünk sok ajándékát.

A házak ablakaiban vidám fények csillannak.
Hangulata van ennek meghitt, csodaszép napnak!
Az ajándékok már a karácsonyfák alatt vannak.
Örül, aki ad, mert adhat, és aki kap, mert kaphat!

Ennek az ünnepnek az igazi lényege:
Egymás őszinte, nagyon nagy szeretete
És amikor kialszik a lámpák fénye
A szeretet szép érzése száll a szívünkbe!

Messze száll a karácsonyi ének!

A karácsonyfán vig fények égnek!
Messze száll a Karácsonyi ének!
Szíve van ennek a zenének!
Dallamai szívből szívbé érnek!

Talán ott meg is gyökereznek
Ha igen, akkor szépet, jót teremnek
hasznára minden egyes embernek,
mert száll, száll a karácsonyi ének!

Hálás szívvel

"Csináljanak szentélyt nekem,
 hogy közöttük lakjam" 2Móz25,8

Szirombontás

A z E gyházközség története

1914. június 28-án tört ki az első világháború, amelynek Magyarországra nézve tragikus befejeződése az 1920. június 4-én aláírt Trianoni Békeszerződés, amikor az utódállamok kisajátították vagy menekülésre kényszerítették az állami alkalmazottak jelentős részét. A váratlan roham nyomán nehéz helyzet teremtődött az országban, de főként Budapesten.

A menekülteknek meg kellett ismerkedniük a vagonlakással, az alkalmi munkával, sőt a munkanélküliséggel is. Ezek az események Pestszentlőrincet is sújtották. Ám egy véletlen adottsága révén a nagyközség előjárósága hozzá tudott járulni a letelepítési probléma megoldásához.

1916-ban a dr Lipták és Társa Építési és Vaszerkezeti Gyár Rt. településünkön egy külön löszergyárat létesített, amelyet kőfallal vett körül. Ezt a területet a Népjóléti Minisztérium a menekültek részére adta át lakásgondjaik enyhítésére s "Állami telep" néven maradt fent 1977-ig. A menekültek nemcsak erdélyiek és unitáriusok voltak, jöttek a Felvidékről, a Délvidékről.

A közös sors összekapcsolta őket és a lakók szorgalma, összefogása kedves kis várost varázsolt az egykori gyártelepből.

Az unitárius lelkészi munkát: istentiszteletek tartását, a hitoktatási feladatokat a budapesti egyházközség lelkészei végezték.

1928-ban új, fiatal hitoktató, Pethő István került Budapestre Erdélyből. Munkaterületéhez az Állami telep is hozzátartozott. Elhivatott embernek mutatkozott, mindenfelé foglalkozott, ami hivatása teljesítésében segítette. Mint lelkész összefogta kis létszámú gyülekezetét. Biciklijével rendszeresen látogatta a hatalmas területet, valamelyik éppen ráérő kerékpáros hívének kíséretében. 7-8 helyen tartott rendszeresen istentiszteletet. Mint ifjúsági vezető cserkészcsapatot alakított, szervezte az egyetemi ifjúságot.

Pestszentlőrincen egy kultúrházzá előléptetett barakk nedves termébe jártak istentiszteletre, s ott tartottak időnként családi összejöveteleket is. De a vágy egyre nagyobb volt egy templom után. Az építéshez azonban nem volt meg a fedezet. 19 000 pengő költségelőirányzatból alig 1800 pengő állott rendelkezésükre. Természetesen az építéskezéséhez az engedélyt sem kapták meg.

Szerencsére a belügyminisztérium átengedett egy 10x10 méteres barakképületet templomcélra. Máté Géza építésmérnök díjtalanul elkészítette a terveket. A többit elvégezte a gyülekezet. Az egyik szomszédos gyár területén megvettek egy összedűlt műhely épületet, amely a gyár terjeszkedési terveinek útjában állott. Odaadták 200 pengőért. Ingyenes közmunkával kitermeltek belőle 45000 darab nagyméretű téglát és leszállították a kis épület mellé. Az ezt követő eseményekről így ír a gyülekezet lelkésze, Pethő István: "Ami ezután következett,

az a hatvan székely család csodát érő legendája volt. Mintha életünkben Istenországába feszítette volna hatalmas erőit.

Megcsattogtatta fenséges szárnyait a lelkesedés. A lassan ébresztgetett öntudat kiosztotta a munka eszközét kicsinek és nagynak. Kezdetét

vette az egyik legszebb istentisztelet... Suhannak az ásók a drága magyar földben. Csattog a kalapács. Sikolt a fűrész. Pattognak a fehér mész szemecskék a vízben. Kézből-kézbe repülnek a téglák. Formálódnak a gerendák. Nőnek a vas traverzek. És ezt az imádságos igyekezetet templomi egységbe fogja össze egy megértett gondolat:

amit az építőmunkából a hívek végeznek el, az nem kerül pénzbe. "Segítettek a nyugdíjasok, aktív dolgozók, aki tehetett, akkor vette ki szabadságát. "Látni azt, hogy a kis egyházközség minden tagja a megpattanásig feszült odaadással és valami leírhatatlan szent vágyódással napestig dolgozik és ezzel együtt Isten iránti alázatos hálával mosolyog rá minden egyes fölrakott téglára,

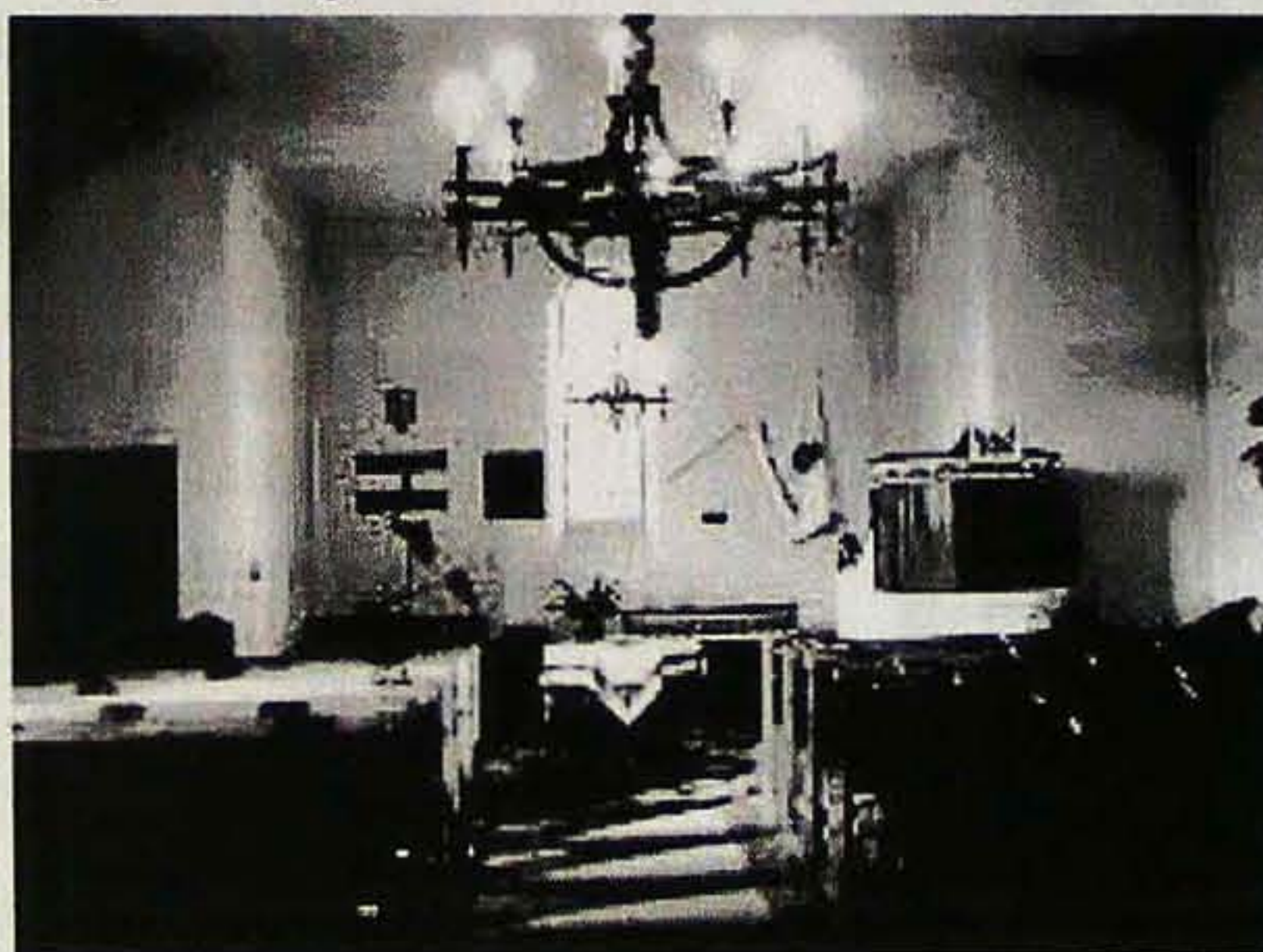
MEGHÍVÓ
A PESTSZENTLŐRINCI UNITÁRIUS LEÁNYEGYHÁZKÖZSÉG A PESTSZENTLŐRINCI ÁLLAMI LAKÓTELEPEN A
SZÉKELY HŐSÖK EMLÉKÉRE
TEMPLOMOT ÉPÍTETT
TEMPLOMSZENTELÉSI ÜNNEPÉLYÜNKET
1936. JUNIUS 7-ÉN O E 10 ÓRAKOR TARTJUK, melyre híveinket, barátainkat, székely testvéreinket és az érdeklődőket szeretettel meghívja az EGYHÁZKÖZSÉG KEBLI TANÁCSA
Delben fél 2 órakor közös ebéd az állami lakótelepi Schaffner-vendéglőben
Egy teríték ára 150 pengő, ital nélkül. Este 8 órakor tartjuk a templomunk melletti épített Gyülekezeti Házunk felavatási ünnepélyét, műsorral egybekötve
Az ünnepély sorrendje:
1. Gyülekezeti ének, 199 I. sz. 214. I és III. sz.
2. Imádkozik Pethő István helybeli lelkész.
3. Énekelt az Aranyosrákosi Székely Sándor vegyeskar
4. Templomszentelési egyházi beszédet mond Józán Miklós püspök, vikárius
5. Gyülekezeti ének Urvacsoaraosztás előtt: 166 I. sz. Urvacsoaraosztás alatt: 168
6. Urvacsoara imát és beszédet mond: Barabás István budapesti lelkész
7. Az építkezés történetét ismerteti Pethő István.
8. Üdvözlések, 9. Himnusz
KÖZLEKEDÉS, Budapesti díj 42 és 50 és villamosokkal, Pestszentlőrinc, Kemény Zsigmond utca

ra, érezni fokról-fokra a beteljesült örömet. Fölér ez a még szebb prédikáció megnyugtató ajándé-kával is.

Költség-vetésünk tételeit így dolgoztuk le anyagi erőink színvonalára. És a közös munkában így egyszerre két templomot építet-tünk. Azt az ég felé emelkedő drága

épü-letet, amely hajlékot adott zsoldosainknak és imádságainknak és egy lelki épületet is, amely belül lakozik a falak között, és étellel tölti meg, áldozatkész és alázatos emberi étellel az Istenházát és a templom falain kívül is egységbe fogja a híveket."

1935. október 3-án volt az alapkövetétel. Február 19-én volt az első istentisztelet a

belül kész, de kívül még vakolatlan templomban. Április 16-án megkezdik a gyülekezeti ház és tanácsterem építését. 1936. június 7-én, felszentelik a teljesen kész templomot és a hozzáépített gyülekezeti termet.

A templom berendezését Damokos Albert szobrász faragta, a padokat Kovács Árpád készítette.

Szász János

Gyülekezeti tagjaink tollából

„Mert amilyen magasan van
Az ég a föld fölött,
olyan nagy a szeretete
az istenfélők iránt.”
Zsolt 103,11

Kettős 70. születésnap

A pestszentlőrinci unitárius egyházközség 2006. június 4-én, Pünkösöd vasárnapján istentisztelettel és a templom történetét bemutató nagyszabású kiállítással ünnepelte a templom fennállásának 70. születésnapját. A megemlékezések kapcsán többször esett szó boldogult apósomról, Máthé Gézáról, aki annak idején a templomot tervezte.

A nagyszerű emléknapon támadt az ötletem, hogy mi lenne, ha férjem, dr. Máthé Árpád 70. születésnapját itt tartanánk a templom gyülekezeti termében „szűk” rokon körben? A lelkesző helyeslése és felajánlott segítsége révén sikerült az ötletet megvalósítani és 2006. november 11-én az újabb 70. születésnapot megtartani. A Mát(h)é család (az Erdélyben maradt rokonok „h” nélkül írják a nevüket) hetven meghívottjából végül ötvenöten ünnepeltünk együtt. A lelkesző meglehetősen üdvözlő szavaiban utalt Máthé Géza érdemei-

re a templom tervezésében és az ökumené jegyében unitáriusok, evangélikusok és katolikusok együtt elimádkozott Miatyánkja és közös éneklés (Édes Jézus, légy vendégünk...) után kezdetét vette az ünnepi ebéd Elekes Berta finomságaival.

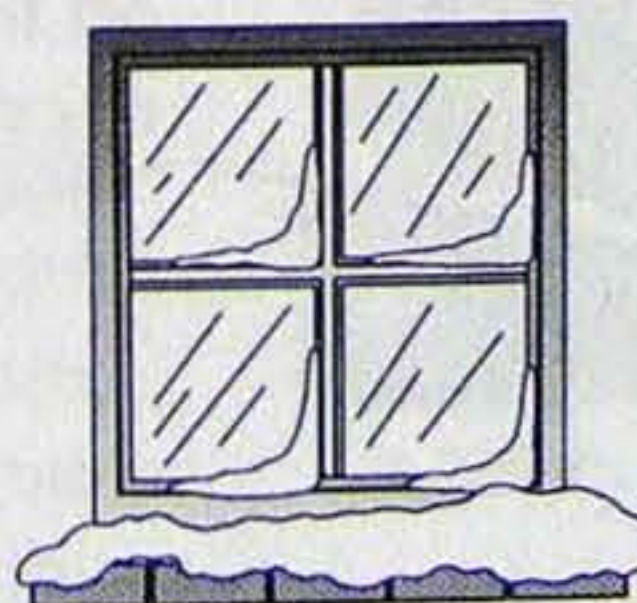
Nagy sikere volt sógorom, Máthé Csaba összeállításában a felmenők megsárgult fotóiból és a 2006. októberi „őseink nyomában” szervezett, tizenkét Mát(h)é unokatestvér erdélyi útjáról készült vetítésnek és CD-jének.

Giba Ferenc videófelvételt készített az összejövetelről és mindenben segített. Hála

és köszönet az egyházközségnek, hogy ott-hont adott nekünk, különösen pedig Szász Adriennek, aki kezdettől fogva támogatott és minden munkából kivette a részét. Elsősorban főleg a jó Istennek köszönjük, hogy megérhettük ezt a napot, és hogy-érzésem szerint- végig velünk volt!

Kegyelmi ajándékként kaptuk és éltük meg ezt a napot.

Dr. Somogyi Csilla

A gyerekek magyarkúti táborozása
2006. július 17-23.

2006. július 17-23. között immár ötödik alkalommal táboroztak Gyülekezetünk gyermekei Magyarkúton. Nagy örömünkre sokak közülük már a kezdetektől fogva állandó résztvevői táborunknak. A következőkben ízelítőt kaphatunk abból, hogy miért is volt jó az idén együtt lenni.

„Számháború, hát mi más?!“

„Pólófestés, hűtőmágnes készítés, röplabdázás“

„Minden tetszett, de különösen a csocsó“

„Mindegyik hi-hi-hi.“

„Számháború, mert az egyben kirándulás is és izgalmas is.“

„Vácrátóti arborétum, mert lenyűgöző volt, hogy milyen sok növényfaj...“

„Amikor kikötözték minket a csalánba.“

„Locsolkodás, mert jó vizes lettem.“

DORKA

„Lovagi torna, mert mi lettünk a másodikkak.“

„A locsolkodás tetszett, mert vizesek lettünk és száz évig kellett várni, amíg megszáradt a hajunk.“

Számháború, mert ott lehet rohángálni és csontot törni.

„Lovagi torna, mert szeretek zsákbán futni.“

„Attila zenéje a mécsesek mellett.“

EMESE

Szirmocskák, gyereksarok

Karácsonyi történet

Olyan sok évvel ezelőtt, hogy már nem is emlékszem pontosan mikor és melyik városban, élt egy kis fiú, akit Hansnak hívtak. Nagynénjével lakott, aki elég öreg volt már. Nem bánt mindig, jól Hansszal, de ez különösebben nem zavarta a fiút. Ugyanúgy szerette nénjét, és nem törődött azzal, ha az barátságatlan vagy durva volt vele.

Hans a többi fiúval együtt járt iskolába, de sosem öltözött úgy, mint ők. Ő mindig ugyanazokat a ruhákat viselte, hétköznapi és vasárnap is. Sőt ugyanazt télen és nyáron!

Tél közepe volt, amikor minden hóba burkolódik és jéggé fagy. Az északi szél hangosan füttyült és szél átsüvített a kéményeken, megtépázta a kopasz fákat, bekúszott a házak apró réseibe és az ajtónyílásokon. A fagy csak úgy csípte a gyermekarcokat, és szinte lefagyasztotta a fiúk lábujjait.

Ezért, hát futkároztak, ugrabugráltak hogy megmelegedjenek. A gyerekek egyszerre voltak telve örömmel és izgalommal. A levegőben titok lappangott. Mindenki az ajándékkészítéssel volt elfoglalva. Karácsony előtti éjjel történt, a nagy nap előtt, amikor az egész világot a boldogság szállja meg, amikor mindenki megpróbálja szeretteit boldoggá tenni.

A tanító és az összes diák az éjszakai misére indult a templomba. Mindenki jó melegen volt felöltözve, meleg kabátokat, szőrme sapkákat, vastag egyujjas kesztyűket és nehéz, meleg csizmákat viseltek. De a kis

Hansnak mindössze egy szegényes, sima, kopott öltönye volt. Nem volt se kabátja, se kesztyűje, és lábán is csak facipőt viselt. Nagyon hideg éjszaka volt, ezért a fiúk, és tanítójuk gyorsan szedték lábukat, hiszen nem akartak megfagyni. Ám kicsi Hans egyáltalán nem bánta a hideget, mert úgy érezte a csillagok egyenesen rámosolyognak. Olyanok voltak, mint sok gyémánt, amit egy mély kék baldachinra helyeztek. Mindegyikük csillogott és világított a sötétben. A hó szikrázó volt, és Hans azon tűnődött, hogy vajon látják-e magukat visszatükröződni az apró, egész földet betakaró hókristályokban.

Végre elértek a templomhoz, amely ablakain aranyló fény áramlott ki a csendes és sötét, hideg téli éjszakába. Az imádkozni igyekvő kis csapat hangtalanul lépett be a templomba és eltűntek padjaikban. Hans számára a templom csodálatos hely volt! Nagyon szeretett itt lenni, mindig boldog volt, ha idejöttek. A gyertyák csak

égték egyre fényesebben és fényesebben, megtöltve a teret csodálatosan puha, meleg fényvel. Az óriási, öreg orgona lágyan és tisztán szólt. Minden egyes szólam szebb és gazdagabb volt. A fiúkórus hangja és az orgona zenéje fokozatosan csodálatos muzsikával töltötte be az ódon templom falait. Olyannyira, hogy Hans úgy érezte már teljes szívét átjárta és egész lelkét megragadta a zene. Arcára kiült az elragadottság.

Az éneklés után mindannyian letérdeltek és hálát adtak Istennek. Kicsi Hans is letérdelt és megköszönte mindazt, amit az elmúlt évben kapott. Az emberek ezután csendesen kimentek a meleg templomból a hideg éjszakába. Hans maradt utolsónak, és amint óvatosan lépkedett a jeges lépcsőn meglátott egy éppen akkora fiút, mint ő. A templom falának támaszkodva ült a lépcsőn.

Már szinte aludt. Arca végtelenül szép, ruháján a kiszűrődő arany fény játszott.

Mellette ruhába csomagolva vonalzó, kalapács, fűrész és más asztalos szerszámok heverték. Lábán nem viselt se cipőt, se zoknit, bár ruhája makulátlan, tiszta fehér volt. Hans elszomorodott, hogy a gyermeknek még cipője sincs, és így a Jézuska majd nem tudja hova tenni az ajándékait.

Hans hirtelen megállt és lehúzta jobb lábáról facipőjét és az alvó gyermek elé tette. Ne menjen el ajándék nélkül Jézuska mellette. Majd elbicegett a jégen, de egyáltalán nem érezte hidegnek a havat, csak az odakint a fagyban alvó szegény fiúra tudott gondolni. A többi fiúk eközben azokról a dolgokról beszélgettek, amelyek otthon várták őket. A lakomáról, a szilva pudingról, a Karácsonyfáról, a dobokról, kocsikról és játékokról, amit ajándékként reméltek. Ami a cipőkbe kerül Karácsony éjszakáján.

Amire Hans hazaért, már nagynénje várta. De amint észrevette, hogy a fiúnak csak egy cipője van, szörnyen dühös lett. Hiába mondta el, hogy mi történt, néne elküldte lefeküdni. Hans hát a kandalló elé tette bal cipőjét és abban reménykedett, hogy a Jézuska nem fog elfelejtkezni róla, amikor arra jár.

Az első napsugár korán bekúszott Hans hálósobájába és csókkal ébresztette a következő reggelen. Rögtön kiugrott az ágyból és futott a kandallóhoz, hogy megnézze cipőjét. Csak dörzsölgette, dörzsölgette szemeit, alig kapott levegőt. Legnagyobb meglepetésére mindkét facipője ott állt ráadásul megtöltve szebbnél-szebb ajándékokkal. A kandalló mellett meleg ruhákat talált és más kényelmes holmikát. Hirtelen

hangokat hallott. Odament az ajtóhoz. Emberek figyelmesen hallgatták a tiszteletest, aki arról beszélt, hogy azon a helyen, ahol Hans az előző napon az alvó gyereket találta, egy csodálatos koronát lelt értékes ékszerekkel. Maga a kis Jézus volt az a gyermek, ám Hans volt az egyetlen, aki észrevette és odaadta neki fél pár cipőjét. Mindenki más, annyira el volt foglalva saját magával, az ajándékokkal, a vacsorával, hogy észre sem vette a didergő gyermeket.

Bár hosszú idő telt el azóta, az igazán lényeges dolgok ma is gyakran a szemünk előtt hevernek. Ne haladjunk el mellettük úgy, mintha ott sem lennének!

*Francois Coppee meséje nyomán
fordította Szász Adrienne*

Sziromdal

Jól vigyázz kicsi kéz mit teszel!
 Jól vigyázz kicsi kéz mit teszel!
 Mert a te jó Atyád a mennyből néz le rád.
 Jól vigyázz kicsi kéz mit teszel

Jól vigyázz kicsi láb hova lépsz!
 Jól vigyázz kicsi láb hova lépsz!
 Mert a te jó Atyád a mennyből néz le rád.
 Jól vigyázz kicsi láb hova lépsz!

Jól vigyázz kicsi szem mit lese!
 Jól vigyázz kicsi szem mit lese!
 Mert a te jó Atyád a mennyből néz le rád.
 Jól vigyázz kicsi szem mit lese!

Jól vigyázz kicsi fül mit fülelsz!
 Jól vigyázz kicsi fül mit fülelsz!
 Mert a te jó Atyád a mennyből néz le rád.
 Jól vigyázz kicsi fül mit fülelsz!

Jól vigyázz kicsi száj mit beszélsz!
 Jól vigyázz kicsi száj mit beszélsz!
 Mert a te jó Atyád a mennyből néz le rád.
 Jól vigyázz kicsi száj mit beszélsz!

Jól vigyázz kicsi szív mit hiszel!
 Jól vigyázz kicsi szív mit hiszel!
 Mert a te jó Atyád a mennyből néz le rád.
 Jól vigyázz kicsi szív mit hiszel!

Jól vigyázz kicsi Én nagy ne légy!
 Jól vigyázz kicsi Én nagy ne légy!
 Mert a te jó Atyád a mennyből néz le rád.
 Jól vigyázz te nagy Én, kicsi légy!

A kandúr és a hal

Erdő mellett, hegy oldalában együtt élt Iciri és Piciri, a két kiséger, meg Falánk, a kandúrmacska. Egy rönkökből összeácsolt faházban laktak. Mellettük, bent az erdőben élt egy barlangban Lompos, a barnamedve. Mindannyian nagyon jó barátságban voltak. Néha ugyan voltak kisebb-nagyobb súrlódások, veszekedések közöttük, de ezek is általában azért történtek, mert Falánk nagyon szerette a két kis egeret hajszolni, zavarászni, nagyon szeretett enni, inni, aludni, de mást nem. Jaj, majd elfelejtettem, azt szerette még játszani, hogy ő a ház és a környék ura! Sokszor együtt vacsoráztak a macival. Ilyenkor sokat és sokáig beszélgettek négyesben. Mint mondtam, a kandúr nagyon szeretett enni. Mégpedig leginkább halat enni! Ahogy éppen kedvenc napi elfoglaltságát űzte (éppen számolta, hogy hány légy mennyit lép egy óra alatt az ablaküvegükön), észrevette, hogy Lompos egy nagy kosár halat cipel haza a barlangjába a folyóról.

- Kérsz belőle? - kínálta egy jókora hallal a cicust.

- Igen! - nyalta meg csillogó szemekkel a szája szélét többször is Falánk! A farkát csóválta örömeiben. Az ajándékba kapott hal sorsa ezzel megpecsételődött. Falánk gyomrában végezte be az életét. A kandúr nem elégedett meg ennyivel. Többre vágyott, de lustasága nem engedte meg, hogy ő maga is halásszon. Hógyisne! Még mit nem! A munka az, amit ő kimondottan utál! Aztán titokban figyelni kezdte a barlang bejáratát a házuk ablakából. A két egérnek feltűnt, hogy mostanában valamire készül a kandúr, hogy naphosszat csak az ablakon bámul kifelé a barlang irányába. Nem tudták, hogy mitévők legyenek. Gondolták, kivárják a dolog végét. Egyik nap már jóval a vacsora után a kandúr (miután ismét látta a medve mancsában a halakkal telt szatyrot) az esti sétája után hallva, hogy a maci már javában horkol a barlangban, besurrant és ellopta az asztalon felejtett halat. Így ment ez napról napra. Icirinek és Picirinek már régen feltűnt a kandúr halszerző körútja, ugyanis többször látták őt az ablakpárkányukra felmászva, ahogy bement a barlangba óvakodva, körülkémelve, mint aki, rosszban sántikál, majd onnan ugyanilyen óvatosan sompolygott ki, és úgy jött haza, mint aki semmiben sem vétkes. Lomposnak is feltűnt a dolog. A kandúrt kérdezte meg először, hogy mit tud a halak eltűnésével kapcsolatban. Kandúr élénken tiltakozott. Kikérte magának a dolgot, mondván, hogy ő nem tolvaj! Ő kandúrmacska, a ház és a környék korlátlan ura! Egy medve őt ne sértegesse! Szedte-vette teremtette! A két egér viszont titokban megsúgta a medvének, hogy ők bizony sokszor is látták a kandúrt a halszerzési művelete közben! Bizony sáros ő a dologban! A két kiséger és a medve nagyszerű tervet ötlött ki! Egy alkalommal nagy mennyiségű halat, felejtett a barlangja asztalán Lompos. Kandúr nem késlekedett! Cselekedett. Besurrant a barlangba és felkapta a halak közül a legínycsiklandozóbb, legnagyobb darabot a halrakás tetejéről. Szájába fogta és éppen készült volna elinalni, amikor irtózatosszerű inger jött rá. Nem győzött huncizni. Már a szemeiből is folytak a könnyek. No, nem a nevetéstől, mivel a legínycsiklandozóbb halat, amely a halrakás tetején, éppen szem előtt volt, Lompos a kiségek tanácsára alaposan beborsozta. Ezt fogta meg a kandúr és ettől tüszögött olyan szívzaggatóan nagyokat. Mi történt? A medve morc volt, mert nem szerette, ha álmából valaki, még ha az a valaki Falánk is volt, ilyen iszonyú zajjal ébreszti fel. A macska mi mást tehetett volna, kénytelen volt beismerni a haldézmálásokat. A mackó fogait csikorgatva mordult rá a rémült kandúrra, a környék egészen összezsugorodott hatalmas urára, akinek a bátorsága bizony alaposan inába szállt. A mackó egyetlen lendülettel, erős mancsaival, tessékelte ki a nyitott ablakon át a borsozott haltól folyamatosan tüszögő Falánkot, Iciri és Piciri harsány nevetése közepette az utcára! Hónapokig nem beszélt ezután egymással Lompos és Falánk! A macska ekkor tanulta meg, hogy a barátságot milyen könnyű elveszteni és milyen nehéz újra megszerezni! Ekkor ébredt rá igazán, hogy a barátság az egyik igazi lelki kincsünk! Ezt ápolnunk és őriznünk kell!

Halász István

Karácsonyi gondolatok

„Íme a Szűz fogan méhében és szül fiat
és annak nevét Immanuelnek nevezik
ami azt jelenti:
VELÜNK AZ ISTEN!” Mt 1,23

VELÜNK AZ ISTEN

Karácsonyra készülve megelevenednek bennünk a karácsonyi bibliai történet díszei, melyek körülragyogják a betlehemi jászolt.

● Szinte látjuk magunk előtt a pásztorokat, az angyalok karát, a csillagot rendületlenül követő napkeleti bölcseket.

A történetben legendát olvasunk. A mai ember úgy érzi, hogy a legenda, mese, üres beszéd, nem tudja komolyan venni. Pedig a legenda egészen más. A legenda szó szerint azt jelenti, hogy jelmagyarázat. Történik valami szokatlan, megdöbbentő az életben, és a legenda mint irodalmi műfaj, ezt a szokatlan, jelzésszerű eseményt magyarázza meg. Nem állít időtlenséget, hanem az igazságot egy olyan nyelven mondja el, ami más, mint a hétköznapi beszéd.

A legenda úgy születik, hogy egy különleges történet önmagánál többre utal: jelet, jelzést ad valamiről. Amikor ezt olvassuk, vagy felfogjuk bennünk születik meg a válasz.

A paletta, amelyről a legenda színei származnak, természetesen az adott kor lehetőségi rendszeréből adódik. Színei, fogalmai nem egyeznek meg a mai legendák fogalmaival. De nem is a mai kor szavait kell

keresnünk egy ókori legendában. Nem is kérhetjük számon a centiméter-gram-szekunder /CGS rendszer/ gondolkodását az egyszerű palesztinai embereken.

Jézus fogantatásának és születésének bibliai körülírását éppen ezért nem helyes a mai

biológiai ismeretekkel összevetve értékelni. Nem helyes különböző tudományosnak tűnő magyarázatokat keresni a biológiai csodákra és az sem helyes, ha mint biológiai lehetetlenséget, az egész történetet kútba vetjük. Ez a történet ugyanis formájában legenda, tartalmában evangélium.

● Mi is volt ez a jel, amit a hagyomány a karácsony gyönyörű történeteivel feldíszítve mondott el? A történettudomány illetékessége odáig terjed, hogy megállapítsa: a Názáreti Jézusról minden doku-

mentálható forrás, mint „Mária fiáról” beszél. A földi apa személye homályban marad. Ez a tény sokszor rosszindulatú kommentárokat szült, de a titokzatos római katona (Pantera) ugyanolyan dokumentálhatatlan személy, mint a napkeleti bölcsek. A Jézus üzenetét megértő első gyülekezetek rádöbbenek, hogy Mesterüknek nem csupán a tanítása, de személye, élete és halála

is a Mennyei Atya üzenete. Az angyal nem csupán Józsefnek, de nekik, a hívó gyülekezetnek is tudtul adja: „Ne féljete a mendondától! Amit hisztek, tapasztaltok Istentől van. Mert Isten előtt nem a külsőségek számítanak. Ő a szívek vizsgálója, gondolatok tudója. S a hívók, akik „nem a láthatókra néztek” felismerték, hogy Isten szabadító tettét jelenti a szegény galileai ácsmester élete”.

Felismerték, hogy különleges dolog történt és Mesterük kedves és sokat idézett prófétaához, Ézsaiához fordultak, hogy megértsek őt. Rádöbbsentek, hogy az Immánuel prófécia lesz a legalkalmasabb arra, hogy jelezzék: maga Isten szólalt meg, amikor már nem is biztos, hogy milyen körülmények között, de egy szegénysorsú kisfiú született, akitől valami döbbenetesen újat tanultak Isten mindent felülmúló szeretetéről. Ahogyan az asszír veszedelemtől a kicsiny gyermek születése jelezte a szabadulást, úgy most is a szabadulás, a szabadítás kezdődött Jézus születésével. A Gyermek szü-

letése hatalmasan bizonyítja: **Velünk az Isten!**

Az evangélium üzenetét úgy is érthetjük, hogy van új teremtés. Ez az újjáteremtő erő a miénk is. Isten túlradó szeretete bennünk is megszüülheti az igazi, istenképű embert. Történhet bármi, Immánuel él, és bizonyítja, hogy velünk az Isten!

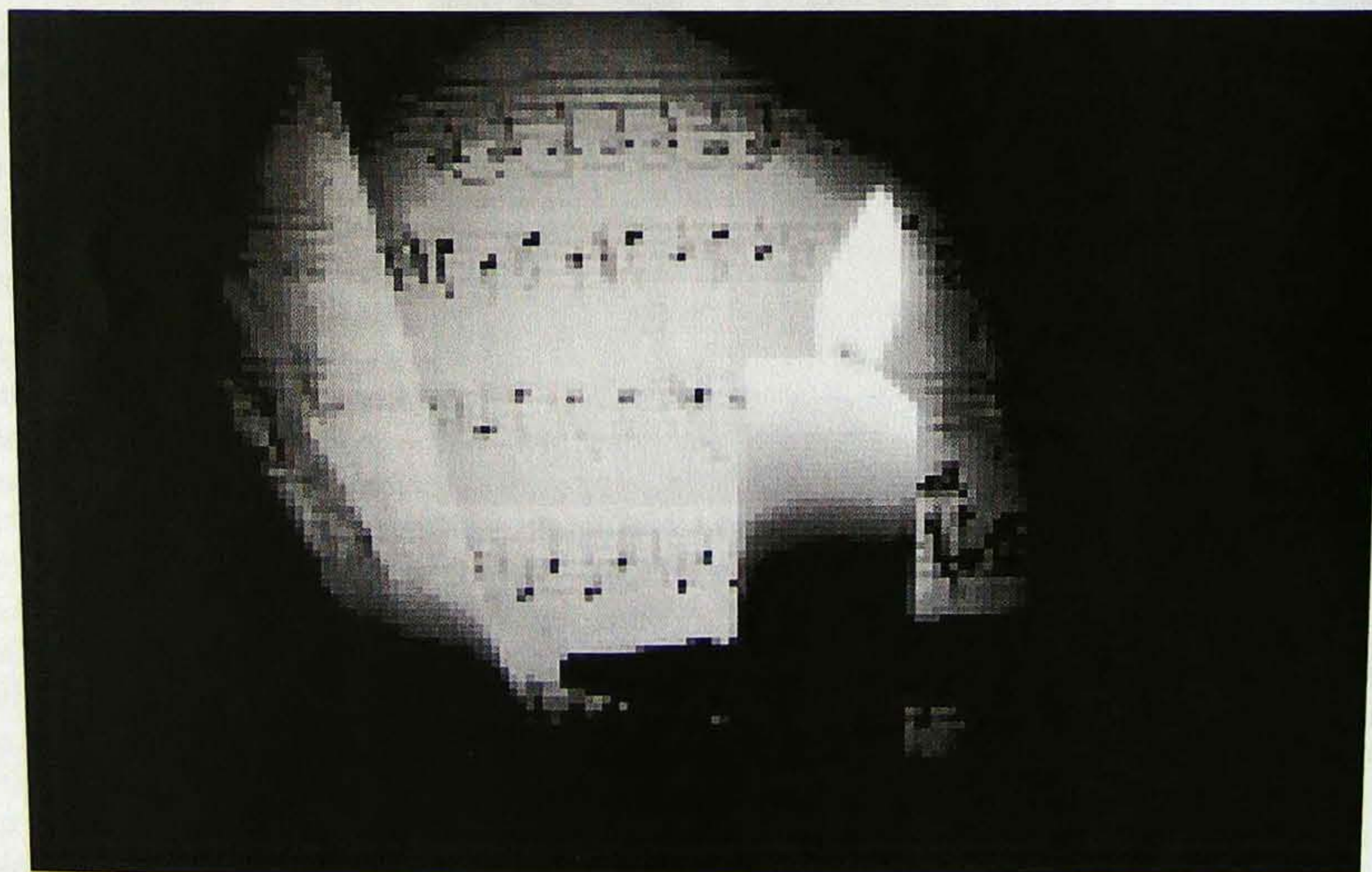
Isten érkezése olyan, mint a gyermek megszületése a betlehemi istállóban. A lélek megnyílt ösvényein mi magunk is odatalálunk a jászolhoz. A találkozás útja keskeny, de nem kevesen férnek el rajta.

A gyermek születése bizonyítja, hogy velünk az Isten!

Jézus születésével új teremtés, új korszak kezdődik.

Amen.

Szent-Iványi Ilona

Vers-szirom

Karácsonyra I.

**A szentestének zenéje van,
a szeretetnek dallama van.
Te is hallod e szép zenét,
a szeretet szép üzenetét?**

**Szívből szívbe hangzik e dallam!
Szeretetvágynak van e dalban!
A havas tájon szerteszét
hópihék viszik e bölcs igét!**

Karácsonyra II.

**Karácsony az őszinte szeretet ünnepe,
de ez korlátozódhat-e csak az ünnepre?
Nem lehetne-e elosztani az egész évre,**

**minden hónapra, napra, hétre,
minden egyes órára, percre,
egy egész emberi életre?**

**Jézus értünk halt meg a keresztfán!
Tudunk-e mi szenvedni egymásért egyáltalán
sorsunk kegyetlenül nehéz keresztfáján?**

**Az ünnepi ajándékok csak tárgyak,
melyek akkor nem őszintén szólnak,
ha nem szívből, szeretetből adódnak!**

**Legyen sokkal szeretetteljesebb a holnap!
Ennek vágyálmai a jelenben fakadnak,
ezek lelkünk táptalajából származnak!**

Halász István

Szertartásaink

Keresztelés	10
Esketés	3
Konfirmáció	1
Temetés	8

Eseménynaptár

Egyházközségünk 2007. első felében tervezett programjai

Január 14.	Presbiteri gyűlés
Január 21.	Kézműves foglalkozás, gyermek-istentisztelet
Január 27.	Gyülekezeti nap
Február 4.	Egyházközségi Közgyűlés
Február 18.	Kézműves foglalkozás, gyermek-istentisztelet, farsangi mulatság
Február 25.	Erdélyi településtalálkozó
Március 9-11.	Gyülekezeti csendesnap
Március 18.	Kézműves foglalkozás, gyermek-istentisztelet
Március 23-25.	Böjti ifjúsági csendesnap
Március 23.	Erdélyi településtalálkozó
Április 8.	Húsvéti istentisztelet
Április 15.	Kézműves foglalkozás, gyermek-istentisztelet
Április 22.	Erdélyi településtalálkozó
Április 29.	Presbiteri gyűlés
Május 6.	Anyáknapi istentisztelet
Május 12-13.	Gyülekezeti kirándulás
Május 20.	Kézműves foglalkozás, gyermek-istentisztelet
Május 27.	Pünkösdi istentisztelet
Június 17.	Tanévzáró gyermek-istentisztelet, kerti mulatság

	Január	Február	Március
h	1 8 15 22 29	5 12 19 26	5 12 19 26
k	2 9 16 23 30	6 13 20 27	6 13 20 27
sz	3 10 17 24 31	7 14 21 28	7 14 21 28
cs	4 11 18 25	1 8 15 22	1 8 15 22 29
p	5 12 19 26	2 9 16 23	2 9 16 23 30
sz	6 13 20 27	3 10 17 24	3 10 17 24 31
v	7 14 21 28	4 11 18 25	4 11 18 25
	Április	Május	Június
h	2 9 16 23 30	7 14 21 28	4 11 18 25
k	3 10 17 24	1 8 15 22 29	5 12 19 26
sz	4 11 18 25	2 9 16 23 30	6 13 20 27
cs	5 12 19 26	3 10 17 24 31	7 14 21 28
p	6 13 20 27	4 11 18 25	1 8 15 22 29
sz	7 14 21 28	5 12 19 26	2 9 16 23 30
v	1 8 15 22 29	6 13 20 27	3 10 17 24
	Július	Augusztus	Szeptember
h	2 9 16 23 30	6 13 20 27	3 10 17 24
k	3 10 17 24 31	7 14 21 28	4 11 18 25
sz	4 11 18 25	1 8 15 22 29	5 12 19 26
cs	5 12 19 26	2 9 16 23 30	6 13 20 27
p	6 13 20 27	3 10 17 24 31	7 14 21 28
sz	7 14 21 28	4 11 18 25	1 8 15 22 29
v	1 8 15 22 29	5 12 19 26	2 9 16 23 30
	Október	November	December
h	1 8 15 22 29	5 12 19 26	3 10 17 24 31
k	2 9 16 23 30	6 13 20 27	4 11 18 25
sz	3 10 17 24 31	7 14 21 28	5 12 19 26
cs	4 11 18 25	1 8 15 22 29	6 13 20 27
p	5 12 19 26	2 9 16 23 30	7 14 21 28
sz	6 13 20 27	3 10 17 24	1 8 15 22 29
v	7 14 21 28	4 11 18 25	2 9 16 23 30

IMA

Teremtő Isten, Mennyei Atyánk, ki egyetlen szavaddal alkottad meg az eget és a földet!

Minket is megajándékoztál a szavakkal, hogy erejükkal Hozzád hasonlóan építhessük, szépíthessük saját kicsiny világunkat. Hogy szavainkkal ápoljuk és segítjük a beteg lelkeket, óvjuk és védjük a kicsinyeket és erőtlenekeket. Hogy tisztázhassuk a félreértéseket, eloszathassuk a kétségeket.

De vajon így élünk a számunkra felkínált lehetőségekkel? Nem inkább visszaélünk ajándékoddal, a szavak mágikus erejével? Vajon nem többször csendülnek fel a szavak bántóan, sebeznek meg éles kardként sokakat, pusztítanak, mintha eloszthatatlan tüzek volnának?

Vizsgáld meg hát, kérünk Atyánk szavainkat, mondatainkat! Nézd meg szívünket! Hiszen valójában a szív sugallja mindig mondanivalónkat. Szavaink olyanok, amilyenek mi magunk vagyunk. Tükörként, hajszálpontosan mutatják meg lelkünk legtitkosabb rezdüléseit, indulatait...a bennünk lakozó angyalokat, és az időnként nálunk tanázó szörnyeket.

Teremts bennünk tiszta szívet Atyánk!

Add, hogy mindig le tudjuk győzni magunkban a rosszra csábítót, a hamisságot, a másiknak ártani akarót. Hogy mindig képesek legyünk felül kerekedni saját érdekeinken, hogy szavainkat mindig csak mások érdekében és soha ne ellenében használjuk!

Változtasd hát rossz indulatainkat, szidalmainkat dicséretté, áldássá! Bocsásd meg a meggondolatlanul, túl gyorsan kimondottakat, mindazt, amivel fájdalmat okoztunk.

Segíts, hogy mindig észrevegyük, mikor van szükség a szavakra, és mikor feleslegesek azok. Taníts minket a hallgatásra, a meghallgatásra, a csend tiszteletére!

Kérjük, bocsáss meg az el nem mondott, elhallgatott szavakért és segíts, hogy legyen elég erőnk és bátorságunk időben – amíg alkalmunk van rá – elmondani azokat.

Áldd meg kérünk életünket, munkánkat, szavainkat, hogy azokat eredeti rendeltetésük alapján a teremtésre, szépítésre, építésre használjuk, mindig, minden körülmé-

nyek között.

Ámen

Szász Adrienne

Unitárius hitvallás

Hiszek egy Istenben, az élet teremtőjében és gondviselő Atyjában!

Hiszek Jézusban, Isten legjobb fiában, a mi tanítómesterünkben!

Hiszem a szentlelket!

Hiszek az Unitárius Egyház hívatásában!

Hiszem a bűnbocsánatot és az örök életet!

Ady Endre

Karácsony

I.

Harang csendül,
Ének zendül,
Messze zsong a hála ének,
Az én kedves kis falumban
Karácsonykor
Magába száll minden lélek.

Minden ember
Szeretettel
Burul földre imádkozni,
Az én kedves kis falumba
A Messiás
Boldogságot szokott hozni.

A templomba
Hosszú sorba
Indulnak el ifjak, vének,
Az én kedves kis falumban
A magasság Istenének.

Mintha itt lenn
A nagy Isten
Szent kegyelme sügna, szállna,
Az én kedves kis falumban
Minden szívben
Csak szeretet lakik máma.

II.

Bántja lelkem a nagy város
Durva zaja,
De jó volna ünnepelni
Odahaza.
De jó volna tiszta szívből
- Úgy mint régen
Fohászodni,
De jó volna megnyugodni.

De jó volna mindent, mindent
Elfeledni,
De jó volna játszózó
Gyermek lenni.
Igaz hittel, gyermek szívvél
A világgal
Kibékülni.
Szeretemben üdvözülni.

III.

Ha ez a szép rege
Igaz hitté válna,
Oh, de nagy boldogság
Szállna a világra.
És a gyarló ember
Ember lenne újra,
Talizmánja lenne
A szomorú útra.
Golgota nem volna
Ez a földi élet,
Egy erő hatná át
A nagy mindenséget,
Nem volna más vallás,
Nem volna csak ennyi:
Imádni az Istent
És egymást szeretni...
Karácsonyi rege
Ha valóra válna,
Igazi boldogság
Szállna a világra...

Tartalomjegyzék

BOLDOGSÁGMONDÁSOK AZ ISTENI BOLDOGSÁGMONDÁSOK MARGÓJÁN	2
KÖSZÖNTŐ	3
GYÜLEKEZETI ÉLETÜNK, 2006-OS SZIRMOK.....	4
ALKALMAINK A 2006. ESZTENDŐBEN.....	7
VERS-SZIROM	8
SZIROMBONTÁS, AZ EGYHÁZKÖZSÉG TÖRTÉNETE.....	9
GYÜLEKEZETI TAGJAINK TOLLÁBÓL: KETTŐS 70. SZÜLETÉS NAP.....	11
A GYEREKEK MAGYARKÚTI TÁBOROZÁSA 2006. JÚLIUS 17-23.....	12
SZIRMOCSKÁK, GYEREKSAROK: KARÁCSONYI TÖRTÉNET	13
SZIROMDAL.....	15
A KANDÚR ÉS A HAL.....	16
KARÁCSONYI GONDOLATOK: VELÜNK AZ ISTEN.....	17
VERS SZIROM.....	19
SZERTARTÁSAINK	20
ESEMÉNYNAPTÁR	21
IMA.....	22

N apraforgó

**A Pestszentlőrinci Unitárius
Gyülekezet Kiadványa**

Kiadja a Pestszentlőrinci Unitárius Egyházközösség

Szerkesztőség: 1181 Budapest, Szervét Mihály tér 1.

Felelős kiadó: Szász Adrienne

Szerkesztők: Szász Adrienne, Ágoston István

Nyomdai munka: Schmidt Gábor